

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/541/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114222294
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114222294.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Horváth, so sídlom Trnava, Hlavná 42, proti žalovanému: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XX, o zaplatenie 1.414,06 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 10C/199/2014-13 zo dňa 22.9.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd predmetné konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 O.s.p. s poukazom na § 41 ods. 1 a 2 písm. e) zák. č. 233/1995 Exekučného poriadku. Vecne argumentoval v podstate tým, že osvedčenie o dedičstve po poručiteľke L. X. (matke účastníkov) zo dňa 6.5.2004 č.k. 20D/2012/2003 nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve dňa 6.5.2004. Súd skonštatoval, že v osvedčení o dedičstve bola odporcovi ako dedičovi uložená povinnosť vyplatiť ustupujúcich spoludedičov žalobcu a U. X., každého v prípade predaja z dohodnutej kúpnej ceny vo výške 1/3 a to obidvoch v lehote do 15 od prevzatia dohodnutej kúpnej ceny. Súd bol preto toho názoru, že v dôsledku toho sa už žalobca nemôže od odporcu domáhať zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom, keďže tomu bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci spôsobujúca nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, v dôsledku čoho konanie musí byť zastavené. Súd uzavrel, že v danej veci obe kritériá tvoriace prekážku právoplatne rozhodnutej veci a to totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania je daná. V konaní preto nie je možné pokračovať. S poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Argumentoval pritom tým, že napadnuté uznesenie nie je správne, súd síce správne odkazuje na ustanovenia týkajúcej sa právoplatnosti, avšak nesprávne posúdil otázku, či je predmetné osvedčenie o dedičstve takým titulom, ktorý možno exekučne vykonávať, pričom podľa názoru odvolateľa takým titulom skutočne nie je, a na jeho podklade nie je možné realizovať, resp. vykonať právo. Je faktom, že predmetné osvedčenie o dedičstve je právoplatné a osvedčuje dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva. Z dohody je ale zrejmé, že povinnosť žalovaného vyplatiť ustupujúcich spoludedičov je podmienená viacerými faktormi, predovšetkým podmienkou len prípadného predaja bez určitosti stanovenia výšky plnenia, ktorého splatnosť je naviazaná na nekonkrétny moment prevzatia kúpnej ceny. Ide o faktory neurčité bez možnosti ich vyjadriť v doložke o vykonateľnosti rozhodnutia. Žalobca kúpnu zmluvu nevidel a na reálnosť prevzatia kúpnej ceny možno len intuitívne a bez záruky

usudzovať, že od tohto momentu závisí vykonateľnosť jeho nároku. Pred podaním žaloby sa ani len nepokúsil o vyznačenie predmetného dedičského osvedčenia doložkou vykonateľnosti, keďže vykonateľné nie je. Pri pokuse opatriť osvedčenie tohto doložkou na súde sa to nepodarilo z dôvodu nemožnosti určiť jeho vykonateľnosť vo vzťahu k tomu právu, ktoré žalobou uplatňuje. Predmetné osvedčenie o dedičstve nie je v spornej časti vykonateľné. Bez tohto ďalšieho súdneho konania by jeho právo postrádalo akúkoľvek ochranu. Navyiac zo žaloby je zrejmé, že svoje právo uplatňuje nielen ako právo pochádzajúce z dedičskej dohody, opiera ho aj o ustanovenie Občianskeho zákonníka týkajúce sa zodpovednosti odporcu za bezdôvodné obohatenie a zodpovednosť za škodu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právny záver vo veci, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa, že v danej veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, odchýliť. K správnej argumentácii prvostupňového súdu dodáva už iba nasledovné:

Z obsahu spisu bolo zistené, že žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáha zaplata sumy 1.414,06 Eur i s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaný (jeho brat) predal nehnuteľnosť, ktorú zdedil po ich matke, pričom v osvedčení o dedičstve mu bola uložená povinnosť v prípade predaja nehnuteľnosti z dohodnutej kúpnej ceny 1/3-inu vyplatiť obom ustupujúcim spoludedičom (jedným z nich je žalobca) a to v lehote 15 dní od prevzatia dohodnutej kúpnej ceny.

Z ust. § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len EP) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Podľa ods. 2 písm. e) tohto ustanovenia podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade osvedčení o dedičstve, vykonateľných rozhodnutí bývalých štátnych notárstiev a dohôd nimi schválených.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 EP ak sa to, čo rozhodnutie ukladá povinnému viaže na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno vykonať exekúciu, len ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému už sám splnil, prípadne jej splnenie zabezpečil. V prípade sporu rozhodne súd. V prípadoch uvedených v ods. 1 treba k potvrdeniu o vykonateľnosti exekučného titulu pripojiť listinu vydanú alebo overenú oprávneným orgánom, z ktorej je zjavné, že sa splnila podmienka alebo že oprávnený splnil prípadne zabezpečil splnenie svojej vzájomnej povinnosti.

V zmysle § 175s ods. 1 písm. b) O.s.p. prejednanie dedičstva je skončené vydaním osvedčenia o dedičstve za podmienok uvedených v § 175zca. Predmetné osvedčenie o dedičstve tak nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve dňa 6.5.2004.

Odvolací súd zhodne s prvostupňovým je toho názoru, že predmetné osvedčenie o dedičstve vytvára prekážku právoplatne rozhodnutej veci k žalobe podanej žalobcom. Je totiž daná ako totožnosť osôb (žalobca ako oprávnený z predmetného osvedčenia a žalovaný ako povinný z predmetného osvedčenia),

tak i totožnosť predmetu konania, keď žalobca uplatňuje nárok 1/3 kúpnej ceny z predaja dotknutej nehnuteľnosti v zmysle predmetného osvedčenia. Ide teda o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ako to správne uzavrel prvostupňový súd, ktorá je neodstrániteľná, v dôsledku ktorej musí súd s poukazom na § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastaviť.

Pokiaľ odvolateľ argumentuje tým, že predmetné osvedčenie o dedičstve nie je vykonateľné, je potrebné zdôrazniť potrebu aplikácie vyššie citovaného § 43 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Je nesporné, ako na to správne poukazuje žalobca, že povinnosť žalovaného vyplatiť žalobcovi 1/3 kúpnej ceny z predaja dotknutej nehnuteľnosti je viazaná na splnenie podmienky, že dôjde k predaju danej nehnuteľnosti, pričom povinnosť výplaty žalobcu je vo výške 1/3 kúpnej ceny a lehota na vyplatenie 15 dní odo dňa prevzatia kúpnej ceny. V zmysle cit. § 43 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku pri návrhu na vykonanie exekúcie by musel žalobca ako oprávnený preukázať, že daná podmienka bola splnená, teda že došlo k prevodu spornej nehnuteľnosti zo žalovaného na tretiu osobu, čo je možné preukázať výpisom z LV z katastra nehnuteľností, presný čas vyplatenia kúpnej ceny síce žalobca nevie s jednoznačnou určitosťou, avšak tento je možný zistiť z kúpnej zmluvy založenej na katastri, ktorá môže byť predložená na vyžiadanie súdneho exekútora, resp. súdu. Pokiaľ k prevodu danej nehnuteľnosti došlo ešte v roku 2013, je dôvodné predpokladať, že k vyplateniu kúpnej ceny došlo v rovnakom období a preto predmetné osvedčenie bude už s najväčšou pravdepodobnosťou vykonateľné.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako v oboch výrokoch vecne správne, s použitím § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému odporcovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, keďže ale náhradu trov konania si návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, nebola mu odvolacím súdom priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.